

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Έν τῇ πρώτουσῶν γρ. 50
Έν ταῖς ἐπισημασίαις γρ. 60
Έν τῇ ἐνν. θραγ. γρ. 15
Έξέμνητοι κατ' ἀναλογίαν.

Η
ΒΟΣΠΟΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Αἱ συνδρομαὶ προσιληρόνεται ἐπὶ ἀποδείξει φερομένη τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλον καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐτέρου τῶν Διευθυντῶν.

Πληρωμαὶ καὶ αἰτήσεις ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Ὁ κρατῶν τὸ πρῶτον φύλλον λογίζεται συνδρομητικῶς.

Διευθύνται: ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΤΟΥ ΚΑΙ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΤΑΒΑΝΙΣΤΗΣ

«Ὁὐ πανομοιαι τὰς Χάριτας ταῖς Μούσαις σὺνκαταμνητός, ἠδίσταν πολυγύαι.» Εὐρ. Ἱερ. Μαιν. Στ. 673—6

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμεν. ἀρθ.)

Δυστυχῶς ὅμως αἱ μεθοριακαὶ μεταξύ φιλοκαλίας καὶ πολυτελείας, συγγνωστῆς καὶ ἀσυγγνώστου φιλαρσεκείας γραμμαὶ ἀποβαίνουν δισδιόικτοι εἰς τὴν κοινὴν γυναίκα ἀντίληψιν, συγχέομενοι ἐν τῇ ἀχλυῶδε τῆς ἀγνοίας βμίχλη.

Δυστυχῶς ἡ διάκρισις μεταξύ τοῦ ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ αἰσθητικῶς καλοῦ καὶ τοῦ ἀκόμψως ἐπιδεικτικῶς, μεταξύ τῆς εὐγενούς, λέγου, φιλαρσεκείας καὶ τῆς ἀξέστου καὶ σκανδαλώδους τοιαύτης, δὲν εἶναι ἴδιον παντός πνεύματος οὐδὲ πάσης γυναίκος.

Ἀπαιτεῖται δὲ ἀρκούντως μεμορφωμένη διάνοια καὶ πεφωτισμένη κρίσις, ἀπαιτεῖται ἰσχυρόν καὶ ἀδρόν φρόνημα καὶ ἀνατροφή λιαν ἐπιμελημένη καὶ ὑψηλῆ, ἵνα γυνὴ τις δυνηθῇ μὲσφ τοῦ θεαματικοῦ κικεῶνος τῶν ἀενάως περὶ αὐτὴν δημιουργουμένων καὶ ἀενάως ἐναλλάσσόντων συμῶν, νὰ ἐξεύρῃ τὰ ἀποχωρίζοντα πᾶσας ἰδέας ταύτας ἀπ' ἀλλήλων διάστιχα, νὰ διαστείλῃ εὐκρινῶς καὶ ἐπιτυχῶς μετὰ τὴν καλαισθητικὴν φιλοκαλίαν καὶ ἀγροίκου ἐπιδεικτικιάσεως, μεταξύ τῆς καλῶς καὶ τῆς κακῶς ἐχούσης κομποπρεπείας.

Ὅρθως λοιπὸν καὶ ἀληθῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐνδυμασίας τυγχάνει, ὡς ὑπῆρξεν αἰετοπε ζήτημα αἰσθητικῆς οὐχὶ ἄμοιρον ἀξίας

καὶ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς πεπολιτισμένας κοινωνίας. Οὐδὲ δύναται τίς νὰ παρίδῃ καὶ ἐξοβέλσῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἐπιβεμένος ἐν καρὸς μοίρᾳ, χωρὶς νὰ παράσῃ οἰκτρὰν τὴν εἰκόνα καὶ ἐλάχιστον τὸ μέτρον τῆς καλαισθητικῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως καὶ ἀγωγῆς.

Ἄλλ' οἱ λαοὶ οἱ προηγούμενοι ἐν τῷ πολιτισμῷ, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη θέσαν τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν ἀκραφῶς προσήκουσαν αὐτῶ περιωπῆν.

Ἐξ ἀπλῆς καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως βάνις πάσης καλαισθησίας, ἐν πάσῃ καλλιτεχνικῇ ἐκδηλώσει εἶναι ἡ λογικὴ τοῦ εἶκοῦ τῶν τεχνικῶν αὐτῆς φάσεων, ἐξ ἧς ἀπορρεῖ ἡ ἁρμογία, ἡ μεγάλη ἰδανικότης, ἡ πάσης τοῦ καλλοῦ ἀνάσσοσα, καὶ δὴ ἡ ἁρμονία ἐν τῇ ἀπλότητι, ἡ τις μόνῃ ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀληθῶς καλόν.

Ἡ μέχρι κόρου ἐκλήθησις τοῦ ποικίλου, τοῦ πλήττοντος τὴν ὄρασιν χρώματος ἢ σχήματος, τῆς ὑπερτερνεύσεως καὶ ὑπερφωτισσεως κοσμημάτων, καταργόσα τὴν ἀγνὴν ἀπλότητα, ἀναγκαίως καταργεῖ καὶ τὴν ἁρμονίαν. Διότι τόσῳ πολλοὶ καὶ διάφοροι αἰσθητικαὶ ἐντυπώσεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνημμένα ἀδύνατον νὰ συναρμόζωνται ὄλαι τελείως πρὸς ἀλλήλας καὶ νὰ ἀποτελῶσι καλλιτεχνικὸν σύνολον πλήρες καὶ ἐκπροσωποῦν τὸ ἀληθῆς καλόν. Ὁ Παρθενῶν δὲν θὰ ἦτο βεβαίως ὠραιότερος, ἐὰν αἰφνης ποικίλα ἀραβουργήματα διέσπειρον τοὺς εὐγράμμους τοῦ κίονος, ὡν ἐκάστη εὐγενῆς γραμμὴ ἀποπνεῖ, νομίσεις, δικτὴν ἀγνώστου μαγείας, ὄλην τὴν θεσπεσίαν ποιήσιν τῶν γυναιῶς καὶ ἀμιμήτως καλοῦ.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς θεμελιώδους ταύτης καλλιτεχνικῆς ἀρχῆς, παρεκτὸς τῆς ἐν τῇ συναρμογῇ καὶ διακοσμῇσι λογικῆς τῆς ἐκκολλεπύσεως τὴν ἁρμονίαν δι' ἐκπράττειας ἀδιόρατους εἰς τὰ κοινὰ ὄμματα καὶ τὴν πικρὴν τοῦ ὄγλου διάνοιαν, ἡ αἰσθητικὴ τοῦ ἐνδύματος, ὡς καλλιτεχνικῆς ἐκδηλώσεως καὶ τοῦτου θεωρουμένου, διέπεται καὶ ὑπὸ τῆς λογικῆς τῆς χρήσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ ἐκείνου ἐνδύματος, λογικῆς μεγάλῃς ἐπίσης σημασίας, ἥ τις εἶναι αὐτὴ ἡ λογικὴ τοῦ περιβάλλοντος.

Ἀπορῶ πὸς κυρία τινὲς διὰ παραδόξου κράματος φιλοκαλίας καὶ ἀβελτηρίας καταδυναύουσαι ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι μηδὲμίαις ἔτυχον ἀνατροφῆς, ὅτι τὴν περὶ τῆς ἐνδυμασίας αὐτῶν μέριμναν οὐδεμίαι διέπει ἀκρίβην καλαισθησία, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον φιλαρσεκεία ἄλογος καὶ προβληματικὴ ὡς πρὸς τὰ ἐλαττήρια αὐτῆς, ἀκούονται εἰς τὸ νὰ διακοσμηθῶσι καὶ δὴ νὰ κατακοσμηθῶσιν ἑαυτάς—συνήθως τὴν κυριακὴν,—διὰ συναρπαζούσης ἐσθῆτος μεστῆς ταινιῶν καὶ καρτίδων, περιφερόμεναι ἐντὸς οἴκου ἡμίττα δισεκουασμένου, ἀκαταστάτου καὶ ἀτερποῦς, καὶ ἐπαναπαύονται ἀποτελοῦσαι κωμικοτραγικὴν καὶ ἐξύμωρον ἀντιθεσιν πρὸς τὸ γυμνόν, ἀφρόντιστον καὶ ἀτημελὲς περιβάλλον.

Αἱ τοιαῦται μηδὲμίαις ἐπιπρεαζόμεναι ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς καὶ σκυθρωπῆς θείας τῶν γυναιῶν σαίνων ἢ τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ παρημελημένου αὐτῶν οἴκου, ὅν ἔδει πρῶτον νὰ διακοσμήσῃσι, τῆς ἀρχικῆς τῶν φροντίδων των φιλοκαλίας, ἢν δὲν ἀγαπῶσι καὶ ἢν ὠφείλων νὰ λατρεύωσιν, ἀδιανοοῦσαι περὶ τῆς οἰκτρᾶς ἀσχημίας προκατακλυσμαίων τινῶν ἀτέχνων χρωμογραφημάτων, ἀτινα εὐχονται εἶναι εἰκόνες καὶ κοσμηματα ἐνιαχοῦ τῶν τοίχων των, θὰ ἐπροσφασίζοντο μὲν πτωχίαν, ἐὰν τις τὰς ἡρώτα περὶ τῆς ἀτημελούς πενιχρότητος τοῦ οἴκου αὐτῶν, δὲν φεῖδονται ὅμως χρημάτων πρὸς ἀγορὰν δύο ἀντὶ ἐνὸς χιτωνίσκου (chemisettes) ἀνοικτοῦ χρώματος καὶ ταινιῶν καὶ τριχᾶς ττων πρὸς δαψιλῇ αὐτῶν διακόσμησιν. Αἱ τοιαῦται

αὐταὶ ὅταν διηγοτε καὶ ἀν προσποιηθῶσι μόρφωσιν ἐπίπλαστον καὶ γελοῖαν δὲν εἶναι ἀνάγκη μακρῶν σχολίων, ὅπως ἐνοήσῃ τις, ὅτι ἀνήκουσιν ἐκ καταγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς, εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην τῶν κυρατισῶν τοῦ λαοῦ, ἐξ ὧν κυορροῦνται καὶ ἐκκολλεπύονται τὰ ἐλαφρὰ γύναια.

Ἄλλ' ὑπερπρόδησιν τὰς φλιάς τῶν οἴκων καὶ ἐξέλωμεν εἰς τὴν ἑδόν.

Φαντάσθητε πολυτελῆ μέλαιναν ἢ ἀνοικτοῦ χρώματος μεταξίνην ἐσθῆτα, φερομένην μετ' ἐπιδεικτικιάσεως καὶ κόμην εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀγνείας, ὑπὸ κυρίας ἐξελθούσης χάριν ἀγορῶν καὶ διασχίζουσης τὰ πλήθη ὅπως εἰσέλθῃ καὶ ἐξέλθῃ εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα! Φαντάσθητε χιτωνίσκον ἐκ ῥοδοχρόου ἢ οὐρανοχρόου ἢ ἄλλου χρώματος μεταξίωτου, διαστίζόμενον πλουσίως καὶ ὑπὸ κοσμημάτων, ὡς θὰ ἤρμοζε μόνον εἰς ἐσπερίδα, συναυλίαν ἢ θέατρον, περιεγόμενον δίκην γλαφυρᾶς ποικιλόχρου ψυχῆς εἰς τὸν γνωστὸν τακτικὸν περίπατον ἀνὰ τὴν Μεγάλην ἑδόν καὶ ἐλκύοντα τὰ βλέμματα τοῦ σύγκλυδος ἐκείνου τῶν διαβατῶν πλήθους. Φαντάσθητε πολυτελῆ μετὰ ζωηρῶν ἀνθῶν, ἢ μαῦρον μετὰ βαρυτίμων πτερῶν πύλον, φερόμενον ἐν βροχερᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ἧ θὰ ἤρμοζε μόνον ὁ ἀπλὸς ψιθύριος, ἢ πλουσίως κεκοσμημένην μαλλίνην ἐσθῆτα ἐπισκέψεως μετὰ μεταξίνης ἀμπεχόντης εἰς ἐξοικικὴν ἐκδρομὴν, ὅπου ἡ τρέλλῃ γὰρ καὶ αἱ εἰδωλλιακαὶ ἀπολαύσεις τῆς μάγου φύσεως ἢ ἀπαγορεύουσι τὴν τοιαύτην πλήρη ἀξιώσεων ἐνδυμασίαν ἢ ἀπαγορεύονται ὑπ' αὐτῆς, θὰ ἐπέτρεπον δὲ μόνον τὴν ἀπλὴν, ἐλαφρὰν, ἀνετον καὶ εὐκόλως πλυνομένην βατίσταν ἀνευ, ἐνοεῖται, τῆς στενῆς καὶ τυραννικῆς τοῦ στηθοδέσμου περισφιγέσεως.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΡΝΗΛΙΑ ΠΡΕΒΕΖΙΤΟΥ.

